

'Plačící 'máma' svému koloniálnímu pánovi': Proč Nigérie přijala novou hymnu?

rt.com/africa/601345-nigeria-reversion-colonial-anthem

Návrat ke starší hudbě a textu vyvolal kritiku koloniálních dědictví a současného vládnutí v národě, který se snaží sjednotit své různorodé komunity.

SOUBOROVÁ FOTO: Victor Eletu z Nigérie (C) zpívá národní hymnu se svými spoluhráči během čtvrtfinále fotbalového mistrovství světa hráčů do 20 let v Argentině 2023. © Marcio Machado / Eurasia Sport Images / Getty Images

V květnu podepsal nigerijský prezident Bola Tinubu zákon, který obnovil starou národní hymnu země z doby, kdy získala nezávislost na Británii, „*Nigérie, zdravíme tě*“, což vyvolalo širokou debatu a znepokojení. Tento krok, provedený s nebývalou legislativní rychlostí, znamená významný a kontroverzní posun od „*Vstaňte, krajané*“, které bylo národní hymnou od roku 1978. Rozhodnutí, zdánlivě zaměřené na obnovení pocitu národní jednoty, místo toho vzbudilo sršší hnízdo kontroverzí, odrážející hluboce zakořeněné napětí ohledně národní identity, koloniálních dědictví a vládnutí.

Koloniální ozvěny

V análech nigerijské historie jen málokterý symbol vyvolává tolik vášní a kontroverzí jako státní hymna. Samotné jméno Nigérie, koloniální konstrukt západního imperialismu zrozený z Berlínské konference v letech 1884-1885, nese váhu komplexního dědictví. To, co se stalo Nigérií, vytvořila Flora Shaw, britská novinářka z „*The Times*“ a zarytá zastánkyně imperialismu. Vznik názvu byl způsob, jak popsat „*Oblast Nigeru*“, území spravované Royal Niger Company. Nakonec se provdala za britského koloniálního guvernéra Fredricka Lugarda, jehož jméno je připomínkou koloniální minulosti země.

SOUBOR FOTO: Domorodí Nigerijci se bouří proti Royal Niger Company, která o pět let později 1895 přenechává místo protektorátu.
© Global Look Press / Mary Evans Picture Library

Příběh státní hymny Nigérie začíná na úsvitu její nezávislosti. „*Nigérie, zdravíme tě*“, přijatá 1. října 1960, nesla nezaměnitelný otisk svého koloniálního původu, přičemž autorství odráželo perspektivu utvářenou koloniálním kontextem, ve kterém žili.

ČTĚTE VÍCE: „Společné
bohatství Británie: Jak Londýn
zajišťuje, že Afrika nikdy nebude
prosperovat“

Hymnu, kterou napsala britská krajanka Lillian Jean Williams a složila její krajanka Frances

Berda, mnozí považovali za pozůstatek koloniálního vlivu. Počínaje formálností tónu a jazyka lze příklady vidět ve slokách „*Ó Bože všeho stvoření*“, které odrážejí účinky britského koloniálního křesťanství. Afrika měla své vlastní tradiční náboženství ještě předtím, než Britové zavedli křesťanství, a postupně byla svědkem největší tahanice o zdroje, jaké kdy viděl. Arcibiskup Desmond Tutu, aktivista za lidská práva známý svou rolí při ukončení apartheidu, jednou řekl: „*Když misionáři přišli do Afriky, měli Bibli a my jsme měli zemi. Řekli: 'Modleme se. ' Zavřeli jsme oči. Když jsme je otevřeli, měli jsme Bibli a oni měli zemi.*“

Přijetí koloniální hymny však bylo symbolem přechodné fáze, ve které se Nigérie nacházela, přechod od koloniální vlády k samosprávě.

První změna v roce 1978, zahájená za vojenského režimu generála Oluseguna Obasanja, byla reakcí na rostoucí požadavky zbavit se zbytků koloniálního dědictví. Nová hymna „*Vstaň, ó krajané*“ byla výsledkem spolupráce pěti Nigerijců. Hymna se rychle stala symbolem nové Nigérie, usilující o jednotu po brutálním konfliktu v Biafranu, známém také jako nigerijská občanská válka v letech 1967-1970 mezi nigerijskou federální vládou a secesionistickým státem Biafra kvůli marginalizaci východního regionu.

SOUBOROVÁ FOTOGRAFIE: JE Olusegun Obasanjo, bývalý prezident, Federální republika Nigérie, hovoří na výročním summitu Concordia 2017 v Grand Hyatt New York 18. září 2017 v New Yorku. © Riccardo Savi / Getty Images pro Concordia Summit / AFP

Nová hymna se snažila uzdravit národ, oslavovala jednotu, mír a vlastenectví. Zdůraznila, že je třeba, aby každý Nigerijec přispěl k budování národa, rezonovalo s duchem země, která se snaží uzdravit a znovu vybudovat. Na rozdíl od koloniální hymny „*Arise O Compatriot*“ odráží postkoloniální ideály bez koloniálního vlivu:

Povstaňte, ó krajané,

Nigérijská výzva uposlechni

Aby sloužil naší vlasti

S láskou, silou a vírou.

Představuje kolektivní výzvu k akci a národní jednotě, která rezonuje s občany. Během občanské války v zemi zemřelo přes milion lidí; zatímco někteří přišli o život v boji, mnozí zemřeli hladem a nemocemi. Když tedy autoři napsali, že „*práce našich hrdinů v minulosti nebude nikdy marná*“, vyzvali k připomenutí životů ztracených během konfliktu.

Návrat ke staronové koloniální hymně

Rychle vpřed do roku 2024 a Nigérie se ocitne na další křižovatce. Rozhodnutí prezidenta Tinubu vrátit se k „*Nigérii, zdravíme tě*“ se setkalo se směsí nostalgie a odporu. Analytici poukazují na neobvyklou rychlost rozhodování v parlamentu a obávají se, že by to mohlo vytvořit precedens pro prosazení výraznějších změn bez dostatečné veřejné kontroly.

SOUBOROVÁ FOTOGRAFIE: Prezident Bola Ahmed Tinubu z Nigérie vystupuje na 78. zasedání Valného shromáždění Organizace spojených národů (VZ OSN) v sídle OSN 19. září 2023 v New Yorku. ©

Zastánci tvrdí, že stará hymna evokuje hlubší emocionální spojení a symbolizuje rozmanitost Nigérie. Tvrdí, že současná hymna, produkt vojenského režimu, dostatečně neodráží demokratické aspirace nigerijského lidu. Prezident Tinubu, který dříve dal přednost staré hymně, v rozhovoru v roce 2022 řekl: *„Kdybych měl svůj způsob, přinesl bych naši první národní hymnu, která nás lépe vystihuje. Je to o službách, rozmanitosti a odhodlání ocenit naše budování národa. Musíme žárlivě střežit naši demokracii, protože jsme jedna Nigérie. A měli bychom být hrdí na svou minulost . ”*

Mnozí však toto rozhodnutí považují za odvedení pozornosti od naléhavých problémů, jako je nekontrolovatelná inflace a rostoucí nejistota. Kritici vidí změnu jako regresi, krok zpět ke koloniálnímu myšlení. Jeden z autorů obnovené hymny, Dr. Sota Omoigui, řekl místním nigerijským novinám, že *„koloniální hymna byla v té době v naší historii tou správnou hymnou. Národ by se měl vždy pohybovat vpřed a ne vzad. Arise O Compatriots je hymna s texty napsanými Nigerijci a hudbou složenou Nigerijcem. Naše kultura, hudba, filmy, písně a tanec jsou vyváženy a oslavovány různými rasami po celém světě. Rozhlasové stanice a kluby ve městech od Aljašky po Argentinu hrají nigerijský Afrobeat. Přesto v rodišti této kultury vůdci odmítají svou vlastní hymnu za koloniální. Nigérie, dosavadní obr Afriky, který vedl osvobozovací boje Afričanů s cílem porazit apartheid a kolonialismus, je nyní zredukován na trpaslíka, který se plazí zpět a volá „máma“ svému koloniálnímu pánovi.*

ČTĚTE VÍCE: Semena chaosu: Zde je důvod, proč Afrika nemůže důvěřovat západním „bezpečnostním zárukám“

Zatímco *„Nigérie, zdravíme tě“* nostalgicky připomíná optimismus nezávislosti, jeho koloniální autorství a zastaralý jazyk nemusí inspirovat současnou generaci naladěnou na globální dynamiku a

digitální konektivitu. Debata kolem nigerijské hymny je víc než jen otázka textů; odráží pokračující boj národa o definování své identity po kolonialismu.

Ústavní absurdity

Kontroverze kolem národní hymny Nigérie zdůrazňuje pokračující boj národa s jeho identitou, správou věcí veřejných a potřebou vyvážit svou koloniální historii s jejími následky.

Návrat ke staré hymně bez široké veřejné konzultace je příkladem toho, co někteří považují za absurdity oddílu 2 ústavy z roku 1999, který říká, že *„Nigérie bude jedním nedělitelným a nerozlučným suverénním státem, který bude znám pod jménem Nigérijská federativní republika“*. To však odráží Ústavu z roku 1979, která suverenitu nepřipisuje lidu, ale státu. Legitimizuje vládnoucí elitu, která se často chová spíše jako pronajímatel, s obyvatelstvem v roli nájemníků. V zemi, kde se mnozí cítí zbaveni volebního práva, tento krok pouze zvýšil pocity odcizení a odporu.

Jádrem této debaty je základní otázka o národní identitě země, kterou tvoří více než 250 etnických skupin a sdílených hodnotách. Státní hymna je víc než jen píseň; je odrazem kolektivní paměti země, aspirací a hodnot. *„Nigérie, zdravíme tě“*, s voláním po jednotě navzdory kmenovým a jazykovým rozdílům, a *„Vstaň, ó krajané“*, se zaměřením na svobodu, mír a jednotu, oba mají za cíl inspirovat vlastenectví a smysl pro národní cíle. Kontexty, ve kterých byly tyto hymny vytvořeny a přijaty, jsou však značně odlišné, což ovlivňuje jejich přijetí a význam.

ČTĚTE VÍCE: Mezinárodní zneužívání: Proč by Afrika mohla být hlavní obětí evropského odmítnutí ruského plynu

Rozhodnutí vrátit se ke staré hymně se setkalo s ostrou kritikou z různých stran. Objevily se prominentní protestní hlasy, jako například bývalý ministr školství Oby Ezekwesili, který

označil přijetí nové staré hymny za „nepříjemný zákon a odporný všem, kdo mají v Nigérii dobré svědomí“. „Se všemi těmi hroznými ukazateli stavu vládnutí? Je tedy jejich prioritou nová státní hymna? Upřímně jsem si myslel, že je to vtip a nevěnoval jsem tomu pozornost. Jak hrozný případ ‚Majoring v Minor‘ to je!“ napsala.

Novinář Reuben Abati tento krok popsal jako taktiku, jak odvrátit pozornost veřejnosti od neoblíbenosti vlády a zoufalé ekonomické situace země. „Jednou z velmi snadných taktik, které vláda přijme, když vidí, že je neoblíbená u veřejnosti, které vládne, je vytvořit diverzi, pouštět draka nebo vymyslet předmět kontroverze, aby lidi zaměstnala a odlákala od toho, co přesně o nich by se mělo mluvit,“ řekl místní zpravodajské platformě.

Na druhou stranu předseda Senátu Godswill Akpabio a další ospravedlňují návrat ke staré národní hymně, označili ji za jednu z nejvýznamnějších věcí, kterých bylo dosaženo během prvního roku Tinubu v úřadu, a považují to za výzvu k jednotě a připomínku Nigérie rozmanité, ale vzájemně propojené dědictví.

"Ze všech významných věcí, které jsi udělal, si myslím, že jedna z nejdůležitějších je vrátit nás zpět k naší genealogii; genealogie našeho narození. Že ačkoli můžeme patřit k různým kmenům, i když máme různé jazyky, musíme v bratrství stát. Ať už na poli bitvy nebo politiky,

musíme Nigérii pozdravovat. Nejlepším místem pro zahájení této revoluce je Národní shromáždění, kde máme volené zástupce lidu ,“ řekl Godswill Akpabio místním novinám.

SOUBOROVÁ FOTO: Lidé procházejí kolem nigerijského národního shromáždění 13. června 2023. © KOLA SULAIMON / AFP

*Akpa **Uzochukwu Margaret** , mezinárodní novinář, mediální specialista a analytik konfliktů*

Vlastnosti

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

AfrikaNigérie

BEAT CENSORSHIP - FOLLOW

RT ON **rumble**

